

ת"פ 42701/10/12 - מדינת ישראל נגד דימטרי גורבולנקו, נוי משה (עציר) - נדון, יוסף גרתי

בית משפט השלום בקריות

01 מרץ 2015

ת"פ 42701-10-12 מדינת ישראל נ'
גורבולנקו(עציר) ואח'
ת"פ 42776-10-12

בפני כב' השופטת הבכירה רמה לאופר חסון
המאשימה
נגד
הנאשמים

1. דימטרי גורבולנקו (עציר)
2. נוי משה (עציר) - נדון
3. יוסף גרתי

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עידן לוי

הנאשם 1: בעצמו - הובא ע"י לוי נחשון ובאמצעות ב"כ עו"ד שפרלינג

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין (נאשם 1)

הנאשם 1, דימטרי גורבולנקו, חזר בו מכפירתו, בתאריך 12.02.15 והודה במיוחס לו בכתב האישום המקורי - בתיק פ 42701-10-12.

כן צרף תיק נוסף בו הודה - תיק פ 9845-03-14 בימ"ש שלום עכו - אשר סומן על ידי ד'.

כל זאת, במסגרת הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים ואשר אותו הנני מתבקשת לכבד.

עפ"י כתב האישום בתיק פ 42701-10-12 בתאריך 15.10.12, קשר הנאשם קשר עם 2 נוספים (להלן יקראו: "האחרים") לשם ביצוע עבירה של התפרצות לדירה בכוונה לגנוב וגניבה מתוכה.

בהמשך, נפגשו ה - 3 בקרית אתא ונסעו משם ברכב המזדה של הנאשם גורבלנקו דמיטרי, אל דירת המתלונן שברמת גן וכל זאת, על מנת לבצע העבירות, נשוא הקשר, בצוותא.

בהגיעם לדירת המתלונן, התפרצו לדירתו, בכוונה לגנוב, חיטטו בתכולת הדירה, זרעו הרס במקום וגנבו מן הדירה כסף זר, 2 תיקים, 2 זוגות גרביים וכן תכשיטים שונים ולא מעטים, כמפורט בסעיף 5 לכתב האישום.

לאחר מכן, יצאו מן הדירה כששלל הגניבה עמם וכשבכוונתם לשלול אותו שלילת קבע מבעליו.

בהמשך, נראו הם ע"י שוטרים, כשהם ברכב בו הגיעו.

השוטרים הודיעו להם על מעצרם בגין ביצוע העבירות ובקשו, כי יצאו מן הרכב, אך השלושה לא נענו לקריאות השוטרים לפתוח את דלתות הרכב בו שהו ושהיו נעולות וכל זאת קרה, כשהרכב עמד ברמזור אדום.

כדי למנוע סיכול המעצר ובריחתם, שברו השוטרים חלונות ברכב וביצעו המעצר.

הרכוש שנגנב נתפס ברכב למעט, התכשיטים שהוחזקו ע"י הנאשם, נוי משה, בתוך תיק שנגנב מהדירה ובהיותו מחוץ לרכב, השליך מידיו התיק על תכולתו - התכשיטים.

העבירות בהן הורשע הנאשם גורבלנקו הינן התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, גניבה, קשירת קשר לביצוע פשע והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

עפ"י כתב האישום נשוא תיק פ 9845-03-14 שלום עכו אותו צרף הנאשם, בתאריך 24.02.14 קשר הוא קשר לפשע עם שניים אחרים (להלן: "האחרים"), כשאחד מהם היה גם שותפו בתיק פ 42701-10-12, כך שהשלושה נפגשו בקרית אתא ומשם נסעו לכרמיאל, ברכב המזדה של הנאשם גורבלנקו - רכב אשר שימש אותו גם בביצוע העבירות בתיק פ 42701-10-12.

בהיותם בכרמיאל התפרץ הנאשם ביחד עם האחרים לדירה בכרמיאל ממנה גנבו הנאשם והאחרים תכשיטי זהב וכסף מזומן בסך 8,000 ₪.

הנאשם נטל חלק פעיל בביצוע ההתפרצות והגניבה.

בהמשך ובהיותם ברכבו של הנאשם גורבלנקו, לא נענו לבקשת השוטרים לפתוח דלתות הרכב כדי לעוצרם בגין מעשיהם והשוטרים נאלצו לנפץ חלק משמשות הרכב, על מנת לפתוח דלתות הרכב ולבצע המעצר.

העבירות המיוחסות לנאשם גורבלנקו על פי כתב האישום בתיק פ 9845-03-14 ושביגין הורשע הינן קשירת קשר לפשע, התפרצות למקום מגורים בכוונה לגנוב וגניבה.

עברו הפלילי של הנאשם אינו נקי, כמשתקף מגיליון הרשעותיו ת/21 ואולם שתי הרשעותיו הקודמות התיישנו, אך טרם נמחקו והמדובר בעבירות משנת 2004 (עבירות נגד הרכוש ומרמה) ומשנת 2002 - מבימ"ש לנוער - עבירות אלימות, החזקת סכין למטרה לא כשרה ועבירת גניבה.

במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם בין הצדדים, כי ביהמ"ש יתבקש להטיל עונש מאסר לריצוי בפועל אשר לא יפחת מ - 16 חודשים ולא יעלה על 36 חודשים, בצרוף לענישה נלווית, כמפורט בפרוטוקול הדיון.

ב"כ המאשימה מבקש, כי אגזור עונש המאסר עפ"י הרף הגבוה ואילו ב"כ הנאשם מבקש, כי אגזור הדין עפ"י הרף הנמוך, בתוך הטווח המוסכם.

יצוין, כי בתאריך 27.01.15 נגזר דינו של הנאשם משה נוי - שהיה שותפו לעבירות של הנאשם שבפני בתיק פ 42701-10-12 (כתב האישום תוקן לגביו וסומן א').

הנאשם, משה נוי, צרף 2 תיקים נוספים - תיק פ 8656-05-12 שכתב האישום בו תוקן וסומן על ידי ב' ואשר עניינו הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת מכשירי פריצה, ותיק פלילי 21211-09-14 שעניינו נסיון התפרצות לדירה בכוונה לגנוב.

כל זאת, במסגרת הסדר טיעון אשר נעשה עמו.

במסגרת אותו הסדר טיעון, התבקש ביהמ"ש לגזור על הנאשם, משה נוי, מאסר בפועל בן 25 חודשים בגין 3 התיקים ואשר למאסר על תנאי בן 12 חודשים חב ההפעלה אשר היה תלוי ועומד כנגדו, הוסכם בין הצדדים, כי המאשימה תבקש הפעלתו במצטבר והסנגור יבקש להפעילו בחופף.

כן הוסכם, כי יוטל מאסר על תנאי, לשיקול דעת ביהמ"ש, ויהיה טיעון פתוח באשר להטלת קנס כספי ופיצוי.

בסופו של יום ולאחר שקלול מכלול השיקולים נגזר דינו של משה נוי ל - 33 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו, למאסר על תנאי וכן הוטל פיצוי לטובת המתלונן.

אשר לנאשם גורבלנקו, טוען ב"כ המאשימה, כי יש מקום והצדקה להחמיר בעונשו של הנאשם גורבלנקו שהודה בביצוע 2 התפרצויות לדירות וגניבה מתוכן ולהעמיד את עונש המאסר בפועל לגביו על 36 חודשים.

ב"כ הנאשם טוען מנגד, כי אין כל מקום והצדקה להחמרה שכזו וזאת, גם בשים לב להסדר הטיעון שנעשה ביחס לנאשם משה נוי שעברו הפלילי היה מכביד יותר משל מרשו ושלחובתו היה תלוי ועומד מאסר על תנאי ממושך בן 12 חודשים.

בעניין הנאשם גורבלנקו, כך טען הסנגור, מדובר במי שעברו הפלילי אינו מהעת האחרונה, אין לחובתו כל מאסר על תנאי להפעלה, הודה ולקח אחריות על מעשיו וזהו מאסרו הראשון.

קיימת פסיקה עניפה באשר להיות העבירות כנגד הרכוש לא רק עבירות הפוגעות ברכושו של הזולת, כי אם כאלה המערערות כל תחושת בטחון בסיסי וכאלה שהנזק שהן גורמות חורג משוויו של הרכוש שנגנב.

עוד נאמר, כי עבירות אילו קלות יחסית לביצוע וקשות לחשיפה ולפענוח כך, שכנגד הסיכוי לרווח קל צריך לעמוד סיכון ממשי שיהא בו כדי להרתיע.

ראה לעניין זה הנאמר בע"פ 7453/08 מ"י נ' אורן אואזנה ואח' (פורסם בנבו).

"אין צורך להכביר מילים על נפיצותן, חומרתן והנזק הנגרם לציבור מעבירות הרכוש... לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית.

זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב אלא גם צער ועוגמת נפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה.

הנה כי כן, אין המדובר בעבירות כנגד הרכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר".

זאת ועוד, הגדרת עבירות אלה "כעבירות רכוש" - נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות, המתמצית באמירה:

ביתו של אדם - מבצרו".

ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר בטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם.

נזקים אלה עולים לפרקים בחומרתם אף על עצם אובדן הרכוש בשווי כזה או אחר".

וכן ראה הנאמר בעניין זה:

בע"פ 46/84 מ"י נ' סבח, פד' לח' (4) 752, 753.

וברע"פ 1708/08 לוי נ' מ"י, תק-על 2008 (1) 3448 (21.02.08).

וברע"פ 244/10 קרופניק נ' מ"י (25.01.10).

ובבש"פ 45/10 פאדי מסארווה נ' מ"י (פורסם בנבו) ואשר שם נאמר:

"... מי ימוד את עגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק...".

הנאשם שבפני ביצע העבירות נשוא שני כתבי האישום בהם הודה בצוותא חדא עם שותפיו, בתכנון ותוך שהוא רותם את רכבו לשם ביצוע העבירות.

העבירות בוצעו ברמת גן ובכרמיאל וללא רתיעה וגם העובדה ששוחרר בתנאים בתיק פ 42701-10-12 לא מנעה ממנו ביצוע המעשים נשוא תיק פ 9845-03-14, בשיטה דומה וללא רתיעה.

סופו של דבר, לאחר ששקלתי מכלול השיקולים הצריכים לעניין, הסדר הטיעון שנערך בעניינו של הנאשם שבפני, כמו זה שנערך לגבי משה נוי - שותפו בתיק פ 42701-10-12 ולעונש שנגזר על משה נוי **ובשים לב גם לרכיב הענישה הכספי**, המפורט בהסדר הטיעון **ביחס לנאשם שבפני**, כמו גם להיות המאסר שאגזור מאסרו הראשון וכן לעובדה שעברו הפלילי התיישן ואינו מהעת האחרונה ואין לחובתו מאסר על תנאי להפעלה, הנני גוזרת עונשו כדלקמן:

מאסר בפועל בן 19 חודשים בניכוי תקופות מעצרו:

מיום 16.10.12 ועד ליום 15.11.12 (בתיק פ 42701-10-12).

מיום 24.02.14 ועד ליום 29.05.14 (בתיק פ 9845-03-14).

מיום 10.12.14 ועד היום (בתיק פ 9845-03-12).

הנני מורה בזאת על שחרור רכבו של הנאשם, רכב מסוג מזדה, מס' 4154771, שנתפס במסגרת שני התיקים.

הרכב ישוחרר בכפוף ולאחר מילוי התנאים הבאים:

הנני מחלטת לטובת אוצר המדינה סך של 15,000 ₪ שהפקיד הנאשם בתיק

פ 42701-10-12 במסגרת ה"ת 29975-11-12.

הנאשם יפקיד בתיק פ 42701-10-12 סך של 10,000 ₪ וסכום זה יחולט לטובת אוצר המדינה.

רק לאחר חילוט הסך 25,000 ₪ כמפורט לעיל, יוחזר הרכב לנאשם 1.

מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה כנגד הרכוש שהינה פשע ויורשע בגינה.

מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם כן יעבור תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירה כנגד הרכוש שהינה עוון ויורשע בגינה.

בהתאם לסעיף 77 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הנני מחייבת הנאשם לפצות המתלונן - בתיק פ 42701-10-12, מר יונה צדיק, בסכום של 5,000 ₪ וזאת, בגין הנזק שנגרם לו כתוצאה ממעשיו.

סכום זה ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים כשהראשון שבהם ישולם ביום 15.05.15.

כל סכום יופקד ע"י הנאשם בקופת ביהמ"ש עבור המתלונן ועם קבלתו יועבר אליו ע"י מזכירות בית המשפט.

היה ולא ישולם תשלום מן התשלומים במועד - יעמוד מלוא סכום הפיצויים לפירעון מיידי.

היה ועומד לזכות הנאשם סכום פיקדון כלשהו שהפקיד מכח צו הבאה בתיק זה, יקוזז סכום הפיקדון לטובת תשלום הפיצויים תחילה ויתרת הפיקדון, אם נותרה, תקוזז לאחר מכן לטובת הקנס שהוטל, אם הוטל.

אם לאחר כל אלה נותרה יתרה כלשהי מהפיקדון - תוחזר היא לנאשם.

בהתאם לסעיף 77 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, הנני מחייבת הנאשם לפצות המתלוננים - עדי התביעה 19 ו- 20, בתיק פ 9845-03-14 בימ"ש שלום עכו, **בסכום של 4,000 ₪ לכל אחד מהם** וזאת, בגין הנזק שנגרם להם כתוצאה ממעשיו.

סכום זה ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים כשהראשון שבהם ישולם ביום 15.11.15.

כל סכום יופקד ע"י הנאשם בקופת ביהמ"ש עבור המתלוננים ועם קבלתו יועבר אליהם ע"י מזכירות בית המשפט.

היה ולא ישולם תשלום מן התשלומים במועד - יעמוד מלוא סכום הפיצויים לפירעון מיידי.

היה ועומד לזכות הנאשם סכום פיקדון כלשהו שהפקיד מכח צו הבאה בתיק זה, יקוזז סכום הפיקדון לטובת תשלום הפיצויים תחילה ויתרת הפיקדון, אם נותרה, תקוזז לאחר מכן לטובת הקנס שהוטל, אם הוטל.

אם לאחר כל אלה נותרה יתרה כלשהי מהפיקדון - תוחזר היא לנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לעדי התביעה 19 ו- 20 מתיק פ 9845-03-14 וכן למתלונן יונה צדק מתיק פ 42701-10-12.

ניתנה והודעה היום י' אדר תשע"ה, 01/03/2015 במעמד הנוכחים.

רמה לאופר חסון , שופטת בכירה

הוקדעלדילוגסירלי